Anul al 63-lea
6 Pagini

200 LEI
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/

Nr. 102 Luni 6 Mai 1946
6 PAGINI

ABONAMENTE „UNIVERSUL" CAPITALA Lei 13.000 pe 3 luni

UNIVERSUL

ABONAMENTE UNIVERSUL PROVINCIA Lei 10.000 pe 3 luni Plata prin C.E.C. Nr. 7.999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECȚIE

SĂ RĂSPUNDĂ!

Procesul care începe mâine în fața Tribunalului Poporului este menit să facă epocă în istoria politică a țării noastre. Într'adevăr, este prima oară când cuvântul „răspundere", de care au abuzat atâta acei cari și-au arogat puterea de a dispune de viața și de viitorul națiunii, încetează de a mai fi o simplă și goală formulă retorică și începe să recapete un sens precis și concret. Acei cari au nesocotit cu ușurință voința poporului și l-au târît pe drumul pierzaniei; acei cari au sacrificat cu inimă ușoară sute de mii de vieți tinere și au îngrămădit pe trupul țării munți de ruine; acei cari, pentru satisfacerea meschinelor și dementelor lor ambiții, n'au șovăit să se pună în slujba dușmanilor declarați ai neamului... vor trebui să răspundă, în înțelesul cel mai direct al acestui cuvânt, de faptele lor criminale. Și legea și morala și interesul național cer ca aceste fapte, cari au lăsat în urma lor atâta sânge, atâtea lacrimi și atâta dezastru, să nu rămână nepedepsite.

E lungă lista vinilor cari apasă pe umerii celor doi Antonești și ai complicilor lor: suprimarea libertăților publice, restaurarea unui regim de agresiune politică și socială, favorizarea arbitrariului și a corupției, prigoana împotriva patrioților, organizarea de masacre politice și rasiale, etc. Dar în vârful acestei piramide de culpe, se află crima cea mai mare și mai abjectă pe care o poate comite un cetățean: trădarea de neam. Faptul de a se fi pus în slujba unor forțe străine cari urmăreau să robească întreaga lume și de a fi târît după ei întreaga țară într'un război împotriva aliaților ei dintotdeauna — război care nu putea sfârși altfel decât printr'un dezastru — constituie fapta cea mai gravă și mai de neiertat de care vor avea să dea seama acei ce vor compare mâine pe banca de acuzare.

Antonești și complicii lor nu pot invoca nici măcar scuza bunei credințe, a greșelii involuntare sau a forței majore. Trădarea de care s'au făcut vinovați a fost — așa cum o știm cu toții și cum o vor arăta și documentele — premeditată și îndelung pregătită. Ea a fost hotărîtă, cu cinică chibzuință, într'un moment în care România era liberă să aleagă între drumurile ce i se ofereau și în care drumul cel drept era vizibil pentru toată lumea. Nicio constrângere, nicio presiune, nicio forță majoră, în afară de voința lor criminală, nu l-a silit să comită acest act de trădare deliberată. Ei au trădat cu sânge rece, în deplină cunoștință de cauză și n'au mizat decât pe victoria hitleristă care s'ar fi soldat cu prăbușirea statului român independent, în așa măsură încât nimeni n'ar mai fi fost să le ceară socoteală...

Toată lumea își amintește încă de unul din faimoasele discursuri ale lui Mihai Antonescu în care acesta afirma cu slugărnicie că „frăția de arme româno-germană" nu este dictată de niciun considerent de oportunitate și că „Mareșalul preferă ca țara să se prăbușească odată cu Germania, decât să supraviețuiască odată cu Uniunea Sovietică și Anglia". Această subordonare a existenței statului român soartei unui regim de cotropitori străini arată până la ce punct, acești oameni, cari au uzurpat posturile de conducători ai unui popor vrednic și pașnic, s'au izgonit singuri din comunitatea națională și au devenit cozile de topor ale unui dușman veșnic nesătul.

Iată însă că a sunat ceasul socotelilor... Victoria hitleristă, care trebuia să aducă impunitatea tuturor crimelor și trădărilor, s'a dovedit a nu fi fost decât o himeră... Iar prăbușirea hitlerismului, grație eroicei deșteptări a poporului din seara de 23 August, n'a adus cu sine prăbușirea statului român. Poporul român este din nou în picioare, liber și stăpân pe destinele sale... Rănit, îndoliat și sărăcit, el cere celor ce l-au trădat și cari, de atâtea ori, au declamat că-și asumă „toate răspunderile", să răspundă. El cere ca marii vinovați să primească pedeapsa justă pe care faptele lor o implică.

UN GEST DE LARGĂ MĂRINIMIE

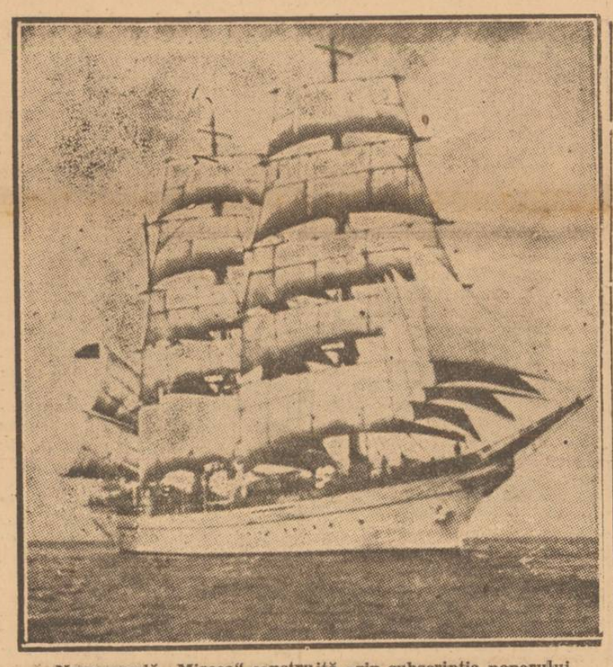

Nava școală „Mircea" construită prin subscripția poporului.

Țara întreagă își reamintește de clauzele ușurătoare ale condițiilor de armistițiu și de împrumutul de cereale obținute la Moscova în vara anului 1945 de delegația guvernamentală în frunte cu șeful guvernului, d. dr. Petru Groza. Sunt încă proaspete în minte festivitățile desfășurate la Galați în ziua de 12 Octombrie 1945 cu ocazia retrocedării a 18 nave de război și 23 vase comerciale, din flota noastră, de către guvernul URSS, guvernului român, în urma stăruințelor depuse la Moscova de aceeași delegație guvernamentală.

Gestul Moscovei a fost măreț și toată suflarea românească s'a bucurat.

Din cele 18 nave de război, lipsea însă nava-școală „Mircea", dorită atât de mult de marinari, pentrucă această navă întruchipa pe bătrânul bric „Mircea", pe bordul căruia s'au călit vechii noștri navigatori și au învățat aspra școală a mării, pentru a duce cu mândrie în țările străine falnicul tricolor românesc.

Dar noua navă-școală „Mircea", care fusese construită în anul 1938 și sosită în țară în 1939 cu echipaj românesc, era dorită și de poporul român, care contribuise, prin subscripție benevolă, la completarea costului ei de lei 120 milioane.

Lungimea acestei nave fără bompres este de 73 m. și lățimea de 12 metri. La un pescaj de 5 metri, deplasamentul ei comportă 1630 de tone. Înzestrată cu trei catarge complet invergate, nava posedă o suprafață de vele totală de 1750 m. patrați. Cu motorul Diesel de 520 cai putere, deține o viteză de 9,5 noduri cu velele strânse.

Față de fostul bric „Mircea", care a fost construit în 1882 și avea un deplasament de numai 300 tone, noul „Mircea" este mai mare de 5 ori și înzestrat cu cele mai moderne aparate și cel mai modern confort.

Noul „Mircea" era fala Marinei Regale și pe bordul lui, tinere vlăstare, care primiseră instrucția necesară pe băncile școalei, aveau timpul necesar ca să-și desăvârșească învățătura practică marinărească și prin călătoriile întreprinse pe mare să cunoască și alte porturi și năvi străine.

Dar Guvernul român a sesizat această situație și a arătat Guvernului URSS dorința vie a poporului și a marinarilor, cerând retrocedarea Navei-Școală „Mircea". Guvernul URSS, prin înalta sa înțelegere, a apreciat cu toată bunăvoința manifestarea democratică a poporului român și, pentru a-i întări credința în manifestarea de dragoste pentru Marina sa, a făcut nobilul și mărețul gest demn de poporul sovietic, de a retroceda M. S. Regelui și poporului român, Nava-Școală „Mircea". Ea va fi din nou încadrată în patrimoniul Marinei Regale pentru ca pe bordul său, fiii poporului să fie inițiați în complicata arta marinărească.

Gestul acesta măreț și semnificativ al Guvernului Sovietic trebue apreciat și înțeles la înălțimea ce i se cuvine atât de popor cât și de marinari, cari trebue să își arate recunoștința lor prin neîncetata și sincera prietenie față de poporul sovietic și Marina sa.

Toți Marinarii, de orice grad, sunt recunoscători guvernului de largă concentrare de sub șefia d-lui dr. Petru Groza, care a purtat și poartă o grijă neîncetată Marinei Regale, aducându-i prinosul lor de adâncă recunoștință.

Recunoștință pentru acest act măreț se cuvine și Comisiunii Aliate de Control (Sovietică) din România, care a înțeles gândul bun al marinarilor, susținând dreptele lor cereri le locul cuvenit.

Trăiască Uniunea Sovietică, care ne-a retrocedat Nava-Mircea!

Ministru Subsecretar de Stat
al Marinei,
Amiral BĂRBUNEANU PETRE

POLITICA EXTERNĂ DE CAFENEA

Totdeauna s'a făcut la noi politică de cafenea. Combinațiile dela Capșa au avut pe vremuri o epocă de glorie. Dar se făcea acolo mai ales politică internă.

Pe lângă politicianii de meserie, se antrenau la discuții de ordin public și o serie de „amici".

Cu toate păcatele societății românești, mica noastră țară — din vechi timpuri și până în perioada cafenelei bucureștene — s'a strecurat cu abilitate printre vicisitudinele istorice, izbutind ca aici (unde Rusia, Turcia și Austria își încrucișează drumurile) să pună piciorul ferm pe pământ, să-și salveze existența și să-și dobândească neatârnarea.

La acest rezultat Românii au ajuns practicând vechea înțelepciune: „Pază bună trece primejdia rea".. „limba dulce mult aduce" și așa mai departe, ca să nu pomenim și de zicalele, foarte sănătoase, dar care nu-s tocmai cavalerești...

Nu ne-am ridicat împotriva marilor puteri, n'am făcut politică mondială și nici măcar europeană. Iar când un conațional cu imaginație a vrut să ne compare cu un stat apusean, — acesta a spus că sântem „Belgia Orientală", deci tot o țară mică.

Modești, cu prudență, vărsându-ne însă la nevoe sângele, — am reușit să rămânem în picioare.

Nenorocirea a început să se abată asupra acestei țări, de când ne-am luat aere de mare putere. Am vrut să ne încercăm forțele cu un vecin urias. „Conducătorul" nostru a și cerut postul de comandant suprem. Sfârșitul — îl știm cu toții...

Numai gestul de curaj al țării a izbutit la timp să ne salveze dela dezastru.

Alături de marii aliați ne-am făcut pe deplin datoria. Am reușit să scurtăm războiul printr'o acțiune începută la București și terminată la Praga.

Grație atâtor jertfe, ne-am asigurat o situație aparte în societatea învingătorilor.

Ar fi fost natural ca — după aventurile megalomaniei naționale care ne-au costat multe sacrificii inutile — să ne întoarcem la tradiționala noastră politică externă... cuminte, prudentă, cu tact, de colaborare sinceră cu vecinii puternici.

Dar nu! Cum a trecut primejdia, unii dintre noi au și început să-și ia din nou aere de factori cei puțini europeni, dacă nu mondiali.

Politicianii de cafenea ne-au ridicat dintr'odată țara dela starea de Belgie a Orientului la gradul de Imperiu britanic sau de State-Unite ale Americii din Orient...

În vreme ce aliații rezolvă pe cale pașnică normalele neînțelegeri provocate de o lume prăbușită și de alta care se înalță acum cu trudă dintre ruini, — politicianii noștri nu admit nici o concesie: ei sînt războinici până în dinți. Își și caută aliați. Iar pentru evitarea oricăror dificultăți în manevrele maselor de oști, — strategii de cafenea au renunțat la tot aparatul greu de luptă, mulțumindu-se cu o singură armă: bomba atomică, descoperită și ea la o cafea de surogat din centrul Bucureștilor.

Flecăreala noastră parcă a mers prea departe. Ea a ajutat să se creeze o atmosferă de megalomanie, patriarhală, prielnică aventurii.

Oare n'ar fi timpul ca diplomatul român să părăsească definitiv cafeneaua și să se răcorească puțin în Cișmigiu? Așezat pe-o bancă, dacă n'are ce face, ar putea să viseze în voie la lupta politică de pe vremuri dintre Take sau Petrache...

Iar cât privește țara cea adevărată — serioasă, muncitoare, productivă — ea ar trebui să albă drept scop: punerea în valoare a bogățiilor naturale spre folosul tuturora și avântul spiritual. Căci sîntem doar datori istoriei să aducem un aport original de cultură la tezaurul sufletesc al omenirii, aceasta fiind de altfel în bună parte justificarea trecerii unui popor pe pământ.

M. SEVASTOS

FESTIVITATEA DIN GARA DE NORD

D. prim-ministru dr. Petru Grozaimpreună cu d-nii miniștri G. Gheorghiu-Dej, general Vasiliu Rășcanu și P. Constantinescu-Iași la solemnitate.

Pe peronul Gării de Nord a avut loc Joi 2 Mai a. c. orele 18, festivitatea predării a trei garnituri de cale ferată la a căror construcție și reparație au contribuit muncitorii CFR-iști din Atelierele Grivița - București, Timișoara, precum și a dărurilor oferite de minerii și muncitorii silvici din Anina și Comănești.

La această festivitate au luat parte d-nii: dr. Petru Groza, președintele Cnsiliului de miniștri; Gh. Gheorghiu-Dej, ministrul comunicațiilor și lucrărilor publice; prof. Petre Constantinescu-Iași, ministrul informațiilor; ing. Petre Bejan, ministrul industriei și comerțului; general de C. A. Vasiliu-Rășcanu, ministru de războiu; prof. P. Potop, subsecretar de stat la educație; Chivu Stoica, vice-președintele Confederației generale a muncii; ing. I. Bernaki, dir. general al căilor ferate române; colonel Petruc, prefectul poliției Capitalei; c-dor I. L. Mircescu, șeful ceremonialului Președinției Consiliului, precum și un mare număr de muncitori și funcționari ai căilor ferate.

Membrii guvernului în frunte cu d. dr. Petru Groza au fost primiți la sosirea în Gara de Nord de d. Chivu Stoica, vice-președintele C. G. M., care a rostit un cuvânt de bun sosit.

După aceasta, întreaga asistență s'a oprit în fața noilor garnituri unde au luat cuvântul delegații muncitorimii CFR-iste.

D. ing. Bârsu, în numele Administrației Atelierelor Grivița, a spus:

Administrația C. F. R. Grivița are fericirea, prin mine, să ofere guvernului țării, un număr de 10 vagoane și o locomotivă reparate în mod gratuit. Intreaga suflare ceferistă a fost alături de guvernul nostru dela început și simbolul acestei dragoste pentru guvern îl prezintă acest dar, pe care noi avem deosebita plăcere să vi-l oferim acum.

Ținem să accentuăm că întreaga muncitorime ceferistă va fi alături de dv. și de aci înainte, nu numai cu vorba, ci și cu fapta. Promitem că vom susține guvernul prin munca noastră, prin realizările noastre, căci numai astfel țara aceasta se va putea ridica.

D. Miron Dumitru, președintele comitetului de fabrică dela locomotive, a spus că muncitorii dela Atelierele Grivița de locomotive, au înțeles să lupte pentru aducerea în fruntea acestei țări a unui guvern care să o identifice cu ne-

(Continuare la Ultima Oră)

ZIUA PRESEI SOVIETICE

Astăzi se sărbătorește „ziua presei sovietice".

Ziarele rusești sunt foarte bine făcute. Deși apar numai în patru pagini, ele — nepublicând reclame — reușesc să fie complecte în oglindirea vieții din țară și din străinătate. Pe lângă telegramele curente, gazetele sovietice cuprind dări de seamă ale corespondenților speciali asupra tuturor stărilor de lucruri interesante. Aceste reportagii vii cari reflectă realitatea în trăsături și culori plastice, se citesc cu interes și cu plăcere.

Nu-i trecut cu vederea nici un aspect al activității obștești. In afară de știrile externe, presa publică priviri generale asupra evenimentelor internaționale — pentru ca cetitorul să-și poată ordona informațiile, cuprinzându-le într'o înțelegere de ansamblu.

Presa sovietică dă mare atenție vieții literare, artistice și științifice. Cotidianele au foarte des articole pe înțelesul tuturor din toate domeniile.

In Uniunea Sovietică există gazete pentru câmpul muncii, pentru armată, tineret, profesorime, etc. Ele publică știrile principale de ordin general și în plus vești care interesează categoriile respective.

Au avut succes ziarele unităților militare, care în timpul războiului au informat pe soldați — întreținându-le vie încrederea în propriile forțe și speranța în victoria deplină.

Pe primul plan, stă bineînțeles presa din Moscova. Dar are o mare răspândire și presa din provincie, căreia radio-ul din Capitală îi dictează în fiecare zi telegramele, cuvânt cu cuvânt, indicându-i până și punctuația.

După cotidiane, trebue să punem presa periodică.

Apar reviste săptămânale, bimensuale și lunare, cu caracter literar, de politică externă, istorico-documentar, etc.

Toată presa se bucură de colaborarea celor mai de seamă publiciști și scriitori.

Ziarele și revistele sunt făcute cu o atentă îngrijire, care se observă dela alegerea și aranjarea materiei — până la limba și stilul articolelor, realizate fără erori de ortografie, de punctuație sau de tipar.

Presa sovietică are două obiective: informarea publicului și sublinierea unei convingeri — din Octombrie 1917 și până astăzi. In timpul războiului, rolul ei a fost cu deosebire important pentru menținerea stării de spirit — pline de curaj, chiar în cursul defavorabil al evenimentelor de pe front, și când unele lipsuri se semnalau ici-colo în spatele frontului.

Sărbătorind presa, Uniunea Sovietică aduce astăzi un omagiu intelectualității — slăvind pe omul de carte, care a părăsit turnu-i de fildeș tradițional și a intrat, cot la cot cu mulțimea, în lupta comună pentru binele obștesc.

Presa românească se asociază la sărbătorirea presei sovietice, care — după înfrângerea uraganului nazist — poate preamări astăzi, cu deplină satisfacție, ziua victoriei.. câștigată delaolaltă cu fierul, ca și cu armele spiritului.

IN JURUL ABDICĂRII REGELUI ITALIEI

Roma, 4 (Ofpress). — *Diverse svonuri continuă a circula în legătură cu abdicarea regelui. Ziarul „Laboro" scrie: „Se afirmă din sursă sigură, că Victor Emanuel a și părăsit Pausilippe, pentru a se duce la Palatul Regal dela Capo Di Monte, unde va redacta actul de abdicare. In portul Neapoli, vasul „Ducele D'Aosta", este gata de plecare. Regele s'ar îmbarca cu familia, pentru Algeria, iar de acolo ar pleca în Statele Unite pe bordul cruciișătorului „Missouri". Ziarul afirmă că, după oarecare svonuri, actul de abdicare ar purta data de astăzi și ar fi depus cu alte documente într'un plic, în momentul îmbarcării unei personalități din Napoli, care urmează să le dea publicității.*

★

Roma, 4 (Rador). — *Svonurile cele mai diferite continuă să circule în legătură cu abdicarea Regelui.*

Ziarul „Il Laboro" scrie printre altele: Se afirmă din izvor sigur că Regele Victor-Emanuel ar fi părăsit Pausilippe, luând reședință la Palatul Regal de la Capo di Monte, unde și-ar fi redactat actul de abdicare.

Pe de altă parte, în portul Neapole se află vasul „Duca D'Aosta" pe care Regele împreună cu familia ar urma să se îmbarce, plecând spre Alger. La Alger ar urma să se îmbarce pe bordul cuirasatului american „Missouri", plecând spre Statele Unite

Ziarul adaugă că, după anumite svonuri, actul abdicării ar purta data de Sâmbătă 4 Mai și ar fi fost remis împreună cu alte patru documente într'un plic închis unei personalități din Neapole, care le-ar publica după ce Regele se va îmbarca pentru Alger.

NOUA LEGE A CHIRIILOR
A APĂRUT IN „MONITORUL OFICIAL"

In MONITORUL OFICIAL No. 103 din 4 Mai 1946 a apărut textul definitiv al nouei legi pentru reglementarea raporturilor între proprietari și chiriași.

Completările și precizările pe cari le-a primit proectul legii în consiliul de miniștri dela 2 Mai c., le-am publicat în numărul de eri al ziarului nostru.

O DIMINEAȚĂ LA JUDECĂTORIA 8-a
Antoneștii cu apărătorii alături; Petrovicescu este mai turbulent; VIZITE ȘI PACHETE

Grădina din spatele „Casei studenților" este o mică oază de liniște, în mijlocul vacarmului capitalei. Lumea pare chiar să nu știe că aici e un loc de odihnă, căci colțul acesta ozonat de lângă arena „Venus" păstrează un aer de oarecare sălbăticie. Au trecut cândva pe aici arhitecții cari au limitat plantațiile și au tras cu rigla aleele. Dar vegetația, în lipsa omului, care să o tocească, să o urbanizeze, s'a întins liberă și cu aspect de pădure. Pajiștea de iarbă, semănată, are înfățișarea unui luminiș de pădure. Liniștea, ușor șopotitoare, de aici întărește această impresie.

Aleia pe care mergi dela podul Elefterie, urcând ușor, e galben-verzuie. Trec atât de puțini pași pe aici, încât florile, sălbatice sau din pierdute seminte nobile, au curajul să-și înalțe eflorescențele, în minuscula sahară citadină a cărăruiei de nisip, ce într'un domeniu în care ele au, deabinelea, dreptul a se înstăpâni. Copiii, câțiva, cari se văd departe, sub o tufă înaltă de liliac sălbăticit, au aruncat trotinetele la pământ și, așezați jos stau, ca niște bătrâni belferi se pare să asculte citania, dintr'o gazetă de dimineață, a schwester-ei cu șort alb și uniformă cenușie.

DRUMUL SPRE JUDECATORIA 8-A

Nu credeam că acesta este drumul care duce la judecătoria 8-a. Orizontul acesta, neverosimil de larg, se desface totuși, jos, la capătul străzii Știrbei Vodă, pe al cărui asfalt, coboară, ca niște scurte fulgere, fete pe biciclete.

Urcând, în sens invers, pe trotuar, strada nu are nimic deosebit. Abia după o scurtă cotitură privirile se opresc pe uniformele curate ale unor ostași de pază.

La capătul pantei, aproape de locul unde strada se întinde plană, e o clădire cu înfățișare deosebită. De construcție nouă, ea dă o impresie de robustețe, de masivitate.

Are un parter înalt, la mijlocul căruia o scară largă desface în două aripi imobilul. Zidurile se înfățișează nespus de groase și linia arhitectonică a clădirii le face a părea tăiate într'un piept de munte.

Etajul e turtit, cu ferestre mai mult lungi decât înalte.

JANDARMI CHIPEȘI FAC PAZA

Pe trotuar, la fiecare aripă se plimbă câte un subofițer de jandarmi. Amândoi sunt bine clădiți, uniforma se prinde de ei natural, iar casca metalică le e ușor înclinată pe o sprânceană. Au cisme roșii cu șireturi late — bilgheri — și mâinile li se sprijină, la piept, pe patul rotund al pistolului automat. Ei se plimbă cu pasul rar dealungul zidului, cu un aer liniștit, aproape zâmbitor. Din când în când mâna dreaptă se desprinde de pe tocul pistolului și invită scurt trecătorii să meargă pe trotuarul de vis-à-vis.

IN ACEASTA CLADIRE SUNT ACUZAȚII

In dreptul scării largi interdicția sentinelelor pare a nu mai avea efect. Acolo e un alt subofițer, cu caschetă obicinuită și revolver pe șold. Poartă tot cisme roșii și are un aer amabil. Stă în fața intrării de fier a judecătoriei și mângâie leneș o mănușă. Vorba lui liniștită, prea liniștită, aproape nepăsătoare este, totuși, foarte prevenitoare față cu oricine.

Ne spune, fără nici o turburare în glas, că acuzații sunt, toți, înăuntru. Au fost aduși de dimineață, dela arestul siguranței generale, cu mașina. Se scuză frumos și se întoarce pe călcâie pentru a vorbi cu un superior al său, un locotenent subțirel, cu vestonul tăiat la modă și cu vizlera caschetei „fantaisie".

VIN VIZITATORI ȘI AVOCAȚI

Mașini particulare sau taxi-uri lucitoare opresc destul de des în fața scării largi și din ele coboară vizitatorii. Au dreptul să aducă unele alimente, deși hrana se servește acuzaților, caldă, dela un mare restaurant. Se mai aduc și lucruri de strictă necesitate: șervete, rufărie, articole de toaletă.

Decanul baroului, d. C. Paraschivescu - Bălăceanu, apărătorul din oficiu al ex-mareșalului, poartă cu sine geanta voluminoasă și aduce pentru gazetari... un zâmbet larg și o tăcere de sfinx.

Mestrul Paul Iliescu coboară din mașină însoțit de o d-nă mai mult vârstnică decât tânără: este, se pare, soția sau o rudă apropiată a generalului Petrovicescu. Un vechiu cunoscut al acestei instanțe extraordinare, avocatul Al. Antofiloiu, apare și el, dar venind din interior. Salută pe trepte gazetarii, dar suferă și el de avariție verbală.

Pentru generalul Pantazi coboară dintr'un taxi o tânără cu părul blond-roșcat. Poartă pe cap o pălărie bărbătească, verde. Are un pachețel în mână și urcă cu pas ferm scara. Un ofițer înalt, cu obrazul roz, căpitanul comandant al celor ce fac de gardă, o întâmpină și, după câteva vorbe schimbate, o invită în hall, pe o bancă de lângă intrare. Nu e, pe semne, ora pachetelor, căci fata pleacă, peste puțin timp, așa cum a venit: cu pălăria verde pe cap și pachetul alb în mână înmănușată. Subofițerul de sentinelă o urmărește cum urcă, cu mersul ei elegant, strada. Dar chipul lui nu spune nimic: e mut ca piatra.

IN SALA DE ȘEDINȚE

Din hall-ul, întins aproape cât întreaga fațadă a imobilului, se intră ușor, pe la mijloc, în sala de ședințe, care nu are nimic deosebit față de alte asemenea săli.

Acuzați și avocați sunt aci. E aci chiar și Ion Antonescu. Și-a ales un loc în fundul sălii la dreapta și acolo stă de vorbă cu maestrul Bălăceanu. Pare a fi foarte stăpân pe sine. Are o haină bleumarin și cămașa cu guler „rabatu". Ca și ceilalți dealtfel, nu e ras proaspăt. Spatele îi e puțin încovoiat, dar figura nu îi e obosită. Răspunde la câte un salut răslet aproape arogant. Bate, apoi, cu degetele în coperta unei mape și vorbește mai departe cu apărătorul.

Mihai Antonescu, grandilocventul Ică, e, în schimb, un balon desumflat. Are o privire rătăcită, de om cu gândurile duse. Par'că n'ar vedea pe nimeni, e total absent și vorbește mai mult dând din cap, cu acelaș aer de om din altă lume. Nu poți să știi dacă îi trece vreun gând prin creier, dar un pic de „poză" tot se întrezărește bine în atitudinea lui.

Ceilalți acuzați studiază cu oarecare febrilitate dosarele. Fiecare are un teanc de acte în mână, pe care le răsfoiește, și din care citește și notează pasagii sau numere de pagini.

Par a fi adânciți în această preocupare. Cu apărătorii vorbesc însă fără pic de agitație.

Generalul Petrovicescu este puțin mai nervos. Citește cu glas ridicat pasagii din dosarele ce-l privesc. El e singurul, afară de Ică, pe a cărui față se pot vedea urmele unui traiu de detențiune.

„Rebelul din Ianuarie" a stat la Aiud câțiva ani și acolo se vede că tovarășul din boxă, Ion Antonescu, nu l-a menajat. De altfel, de când sunt împreună, generalul Petrovicescu și-a manifestat resentimentele față de fostul mareșal.

Sala e luminoasă și înăuntru acești oameni, cari au făcut atâtea, se sbat.. Sunt toți în civil și pe câțiva nu-i poți deosebi de oamenii de pază cari stau la un loc cu ei.

Și, totuși, ei ar avea multe de spus, ar avea multe de mărturisit. Dar la ce bun să vorbești cu ei? Cu ei, cu acești toți, vorba, de acum, de vorbă judecătorii..

LISTA APARATORILOR A FOST INTOCMITA

In cursul zilei de ieri a fost întocmită și lista apărătorilor. Unii din ei au fost aleși de [illegible] fost desemnați din oficiu.

Principalilor acuzați li s'au dat, ca apărători din oficiu, avocați străluciți din baroul de Ilfov.

Astfel, Ion Antonescu are ca apărător pe d. av. C. Paraschivescu-Bălăceanu, decanul barului de Ilfov; ptr. Mihai Antonescu a fost desemnat apărător prodecanul baroului de Ilfov, d. av. Eugen Ionescu; d. av. Const. Daraban, consilier în baroul de Ilfov, va pleda pentru generalul Pantazi; d. av. Paul Rusu, consilier în același barou, va susține apărarea generalului C. Z. Vasiliu; generalul Gh. Dobre și-ales ca apărător pe d. av. Anghel Dumitrescu; și-au mai ales apărători: dr. Petre Tomescu pe d. av. I. Vasilescu-Nottara; Ion Marinescu pe d. av. Emanoil Socor; general Dumitru Popescu pe d. av. Alex. Antofiloiu; general Const. Petrovicescu pe maestrul Paul Iliescu, consilier în Uniunea generală a avocaților; Constantin Bușilă pe d. av. Iancu Vasiliu, consilier în baroul Ilfov; fostul guvernator Alessianu pe d. av. Miron Eliade iar Eugen Cristescu pe d. av. Gh. Mihail; au mai fost desemnați apărători din oficiu d-nii: av. Gh. Mihail pentru Traian Brăileanu, av. Ion Lucacu consilier în baroul Ilfov, pentru Radu Leca și av. Th. Stănescu pentru Eugen Cristescu.

ACTUL DE ACUZARE

Pregătirile pentru procesul Antoneștilor, făcute până la mici amănunte, sunt, astăzi terminate. Mâine acuzații se vor prezenta, în sala de ședințe, la locul lor, în boxă, de unde vor asculta înșiruirea atâtor fapte săvârșite în paguba poporului, care tocmai pentru aceste fapte îi judecă și cari sunt arătate toate, în actul de acuzare, din care dăm aci pasagiile mai importante:

Noi, acuzator public Vasile I. Stoican, acuzator public șef al tribunalului poporului, Constantin Dobrian, procuror general la curtea de apel Timișoara, delegat acuzator public și Dumitru Săracu acuzator public al cabinetelor 1 și 7 de pe lângă tribunalul poporului:

Având în vedere dispozițiunile art. 5 și următorii și 15 din legea nr. 312/945, legea nr. 61/946 și art. 241 și următorii din codul de procedură penală

Văzând jurnalele consiliului de miniștri Nr. 188 și 189 publicate în Februarie 1945 și adresele Nr. 7 și Monitorul Oficial nr-ul 38 din 16 8 din 21 Februarie 1945 și 13, 14 din 22 Februarie 1945 ale d-lui acuzator public șef, ca urmare adresei nr. 865 din 20 Februarie 1945 a consiliului de miniștri, prin care sunt trimiși spre cercetare și instrucție:

1. — Ion Antonescu, fost mareșal, fost conducător al statului și fost președinte al consiliului de miniștri în vârstă de 63 de ani, cu ultim domiciliu în comuna Băneasa, județul Ilfov, în prezent arestat, pe baza jurnalului consiliului de miniștri nr. 188 și 189/1945;

2. — Mihai Antonescu, fost vicepreședinte al consiliului de miniștri, fost ministru ad interim la departamentul externelor, fost ministru al justiției și al propagandei și fost profesor universitar, de ani major, ultim domiciliu în strada Batistei nr. 43, în prezent arestat pe baza jurnalului consiliului de miniștri nr. 188 și 189/1945;

3. Horia Sima, fost profesor secundar și vice-președinte al consiliului de miniștri, de 39 ani, în prezent dispărut;

4. — Constantin Pantazi, fost general de corp de armată, fost ministru al apărării naționale, de ani major, cu ultim domiciliu în București, în prezent arestat, pe baza jurnalelor consiliului de miniștri nr. 188 și 189/1945;

5. Constantin Z. Vasiliu, fost general de corp de armată, fost subsecretar de stat la ministerul afacerilor interne, de ani major, cu ultim domiciliu în București, în prezent arestat pe baza jurnalului consiliului de miniștri nr. 188/945;

6. — Titus Dragoș, licențiat în drept, fost avocat public și subsecretar de stat al românizării, colonizării și inventariului depe lângă președinția consiliului de miniștri, de 41 ani, cu ultim domiciliu în strada Gogu Cantacuzino nr. 59, în prezent arestat pe baza jurnalului consiliului de miniștri nr. 189/1945;

7. — Gheorghe Dobre, fost general de corp de armată, fost ministru al economiei naționale și subsecretar de stat la departamentul înzestrării și înarmării, de 59 ani, cu ultim domiciliu în București, strada Horei nr. 7 bis, în prezent arestat pe baza jurnalului consiliului de miniștri nr. 189/1945;

8. — Ion Marinescu, fost avocat, mare industriaș, fost ministru al economiei naționale și al Justiției, de 58 ani, cu ultim domiciliu în București, strada Nicolae Filipescu nr. 16, în prezent arestat pe baza jurnalului consiliului de miniștri nr. 189/1945;

9. — Traian Brăileanu, pensionar, fost profesor universitar și fost ministru al educației naționale, cultelor și artelor, de 63 ani, cu ultim domiciliu în București, str. Porumbaru nr. 39 bis, în prezent arestat pe baza jurnalului consiliului de miniștri nr. 189/1945;

10. — Dumitru Popescu, fost general de corp de armată și fost ministru de interne, de ani 62, cu ultim domiciliu în București, str. Brezoianu nr. 57, în prezent arestat;

11. — Constantin Petrovicescu fost ministru de interne, general pensionar, de ani 64, cu ultim domiciliu în Sibiu, strada Ciprian Porumbescu nr. 3, în prezent arestat;

12. — Constantin Dănulescu, medic radiolog, fost subsecretar de stat la ministerul muncii, de ani major, cu ultim domiciliu în str. Jules Michelet nr. 17—19, în prezent dispărut;

13. — Constantin Bușilă, fost profesor universitar și fost ministru al lucrărilor publice și comunicațiilor, de ani 68, cu ultim domiciliu în București, b-dul Take Ionescu nr. 26, în prezent arestat;

14. — Nicolae Mareș, inginer, fost ministru al agriculturii și domeniilor, de 68 ani, cu ultim domiciliu în strada Grigore Mora, nr. 19, în prezent arestat;

15. — Petre Tomescu, medic, fost profesor universitar și fost ministru al muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, în prezent arestat, de 54 ani, cu ultimul domiciliu în str. Geneva nr. 4.

16. Vasile Dimitriuc, fost subsecretar de stat la ministerul economiei naționale, de ani major, în prezent dispărut;

17. — Mihai Sturza, licențiat în drept, fost ministru al afacerilor străine, de ani 60, în prezent dispărut;

18. — Ion Protopopescu, inginer, fost ministru al lucrărilor publice și comunicațiilor, cu ultim domiciliu în București, parcul Jianu, str. S, nr. 44, în prezent arestat;

19. — Corneliu Georgescu, doctor în drept, fost subsecretar de stat la ministerul economiei naționale, de ani 45, cu ultim domiciliu în București, str. Iocot. Victor Manu nr. 6, în prezent dispărut;

20. — Constantin Papanace, licențiat al academiei comerciale, fost subsecretar de stat al ministerului finanțelor, de ani 41, în prezent dispărut;

21. — Vasile Iașinschi, farmacist, fost ministru al muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, de ani 50;

22. — Gheorghe Alexeanu, profesor universitar, fost guvernator al Transnistriei, de ani major, cu ultim domiciliu în București, în prezent arestat;

23. — Radu Lecca, fost comisar

(Continuare în pag. 2-a)